

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 6Co/522/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1710209888
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Murgaš
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2016:1710209888.2

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v právnej veci žalobcu: Dopravný podnik Bratislava, a. s., Olejkárska ul. č. 1, Bratislava, zast. advokátom JUDr. Vladimírom Kánom, Nám. Martina Benku č. 9-C1, Bratislava proti žalovanému: D. I., C. S. D. P. Č.. XX, S., t. č. na neznámom mieste, zast. opatrovníčkou H. O., zamestnankyňou Okresného súdu Pezinok, o zaplatenie 50,50 eur, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Pezinok z 31. júla 2014, č. k. 4C/106/2012-35, v spojení s dopĺňacím rozsudkom zo 14. mája 2015, č. k. 4C/106/2012-74, pomerom hlasov 3:0, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa, v spojení s dopĺňacím rozsudkom v časti náhrady trov právneho zastúpenia žalobcu **z r u š u j e a v e c m u v t o m t o r o z s a h u v r a c i a n a d ě a ľ š i e k o n a n i e.**

o d ō v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom, v spojení s dopĺňacím rozsudkom, súd prvého stupňa žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi 50,50 eur a povinnosť nahradiť žalobcovi trovy konania vo výške 16,50 eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Náhradu trov právneho zastúpenia súd prvého stupňa žalobcovi nepriznal. Opravným uznesením z 5. novembra 2014, č. k. 4C/106/2012-58 súd prvého stupňa opravil prvú vetu prvého odseku odôvodnenia napadnutého rozsudku.

Súd prvého stupňa vykonaným dokazovaním zistil, že žalovaný dňa 29.04.2010 cestoval v prostriedku MHD v Bratislave na autobusovej linke č. 20, pričom na výzvu revízora sa nepreukázal platným cestovným lístkom. Súd prvého stupňa z tohto dôvodu a s poukazom na ust. § 1 ods. 2 Obč. zák., § 9 písm. b/, § 11 ods. 1 písm. d/, § 12 ods. 4, 5 a § 14 ods. 3 zák. č. 168/1996 Z. z., v spojení s čl. 5 Tarify MHD v Bratislave a čl. 6 bod 3 prvá, druhá veta Prepravného poriadku MHD v Bratislave žalobe v celom rozsahu jej vyhovel a žalovanému uložil povinnosť zaplatiť cestovné 0,50 eur a úhradu za nepreukázanie sa platným cestovným lístkom vo výške 50,- eur. O trovách konania súd prvého stupňa rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p.. Úspešného žalobcu cestou jeho právneho zástupcu písomne vyzval na vyčíslenie trov do troch pracovných dní od verejného vyhlásenia rozsudku v tejto veci. Keďže si však žalobca ani jeho právny zástupca v uvedenej lehote trovy nevyčísliť, s poukazom na ust. § 151 ods. 1, 2 O.s.p. súd prvého stupňa priznal žalobcovi iba náhradu trov vo výške 16,50 eur za zaplatený súdny poplatok vyplývajúci z obsahu spisu. Dodal, že trovy právneho zastúpenia nie je možné priznať bez ich vyčíslenia účastníkom. Dopĺňacím rozsudkom súd prvého stupňa v zmysle § 166 ods. 1 O.s.p. doplnil výrok o nepriznaní náhrady trov právneho zastúpenia žalobcovi, keďže v pôvodnom rozsudku tento výrok absentoval.

Proti tomuto rozhodnutiu podal odvolanie žalobca a napadol ním výrok, ktorým mu súd prvého stupňa nepriznal náhradu trov právneho zastúpenia. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutom výroku zmenil tak, že žalovanému uloží povinnosť nahradiť mu trovy konania pozostávajúce z poplatku za žalobu vo výške 16,50 eur a trovy právneho zastúpenia vo výške 84,99 eur. Žalobca sa nestotožnil s názorom súdu prvého stupňa, že si nesplnil povinnosť vyčísliť trovy právneho zastúpenia v lehote do troch pracovných dní od vyhlásenia rozsudku. Uviedol, že pre priznanie náhrady trov konania (vrátane trov právneho zastúpenia) úspešnému účastníkovi konania musia byť splnené dve podmienky,

a to jednak uplatnenie si práva na náhradu trov konania formou návrhu a súčasne vyčíslenie týchto trov účastníkom konania v zákonom ustanovenej lehote. Táto lehota je pritom v zákone obmedzená len najneskorším možným okamihom, do ktorého je účastník konania povinný si trovy konania vyčísliť. Začiatok uvedenej lehoty zákon výslovne neupravuje. Účastník konania si tak podľa žalobcu s použitím logického výkladu môže uplatniť právo na náhradu trov konania a tieto vyčísliť už v čase od podania žaloby. Mal za to, že aj stručná požiadavka účastníka konania (či už v žalobe alebo v priebehu konania) o tom, že požaduje trovy konania vrátane trov právneho zastúpenia v určitej výške, ktoré súčasne aj bližšie špecifikuje, predstavuje návrh na priznanie náhrady trov konania a zároveň aj ich vyčíslenie. Poukázal na skutočnosť, že v predmetnej veci si trovy konania nielen uplatnil, ale aj výslovne vyčísliť už v samotnej žalobe, resp. v návrhu na vydanie platobného rozkazu z 08.07.2010, v ktorom žiadal od žalovaného aj náhradu trov právneho zastúpenia 84,99 eur (za 3 úkony právnej služby po 16,60 eur + DPH - prevzatie zastúpenia, zaslanie pokusu o zmier - výzva na zaplatenie a ďalšia porada s klientom, písomné podanie na súd a režijné paušály). Žalobca si teda v zákonom požadovanej lehote splnil svoju povinnosť vyčísliť trovy právneho zastúpenia a tieto si vyčísliť riadne a včas. Za neprípustný považoval výklad ust. § 151 ods. 2 O.s.p. v tom zmysle, že účastník konania je za každých okolností povinný vyčísliť trovy právneho zastúpenia na základe výzvy súdu do troch dní odo dňa vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej, teda aj napriek tomu, že si tieto trovy vyčísliť už v priebehu súdneho konania, resp. už v samotnej žalobe. V tejto súvislosti žalobca poukázal aj na niekoľko rozhodnutí v obdobných veciach. V závere svojho odvolania podotkol, že v predmetnej právnej veci neeviduje doručenie výzvy súdu prvého stupňa na vyčíslenie trov právneho zastúpenia.

Odvolací súd viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p.), preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutom výroku, prejednal odvolanie bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné.

V prejednávanej veci súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom vyhovel žalobe žalobcu v celom rozsahu. Žalobcovi tak v zmysle § 142 ods. 1 O.s.p. ako úspešnému účastníkovi konania vzniklo voči neúspešnému žalovanému právo na náhradu trov konania, ktoré v konaní účelne vynaložil na uplatňovanie svojho práva. Rozhodovanie o náhrade trov konania v zmysle § 151 ods. 1 O.s.p. je pritom ovládané dispozičnou zásadou a súd podľa tohto ustanovenia o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje len na návrh účastníka konania. Účastník môže o náhradu trov konania požiadať či už priamo v žalobe alebo kedykoľvek v priebehu konania. Uplatnenie nároku na náhradu trov konania je predpokladom ich priznania. To znamená, že pokiaľ si účastník konania náhradu trov konania do rozhodnutia súdu, ktorým sa konanie končí, neuplatní, súd mu právo na ich náhradu ani neprizná. Predpokladom pre priznanie všetkých trov, ktoré účastník v konaní vynaložil, vrátane trov právneho zastúpenia, je zase ich vyčíslenie, ktoré musí účastník konania urobiť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia rozhodnutia. Ak si náhradu trov konania uplatní, ale v uvedenej lehote si trovy konania nevyčísli, súd mu podľa § 151 ods. 2 O.s.p. prizná len náhradu trov konania vyplývajúcich zo spisu ku dňu vyhlásenia rozhodnutia s výnimkou trov právneho zastúpenia. Ak takémuto účastníkovi okrem trov právneho zastúpenia iné trovy zo spisu nevyplývajú, súd mu náhradu trov konania neprizná.

Zo žaloby vyplýva, že žalobca tento si už v žalobe - okrem istiny - uplatnil aj nárok na náhradu trov konania za súdny poplatok 16,50 eur a trov právneho zastúpenia za tri úkony právnej služby vo výške 84,99 eur. Odvolací súd sa stotožňuje s názorom žalobcu, že súd prvého stupňa v napadnutom rozsudku, v spojení s dopĺňacím rozsudkom dospel k nesprávnemu záveru, že žalobca si trovy právneho zastúpenia v zákonnej lehote nevyčísliť a s poukazom na ust. § 142 ods. 1 a § 151 ods. 1, 2 O.s.p. žalobcovi nesprávne priznal len náhradu trov konania spočívajúcu v zaplatenom súdnom poplatku za žalobu a náhradu trov právneho zastúpenia mu nepriznal. Ust. § 151 ods. 1 O.s.p. totiž vymedzuje len lehotu, v ktorej si účastník musí trovy konania najneskôr vyčísliť. Neznamená to však, že trovy konania, ktoré boli vyčíslené skôr, nie sú vyčíslené v súlade s uvedeným ustanovením, resp. že by na takéto vyčíslenie nemal súd prihliadnuť. Za riadne vyčíslenie trov konania je totiž potrebné považovať aj priebežné vyčísľovanie trov konania počas konania, resp. už aj v žalobe. Ak si žalobca vyčísliť trovy konania priamo v žalobe a jeho právny zástupca vykoná po vyčíslení trov v priebehu konania ďalšie úkony právnej služby, pričom tieto si dodatočne nevyčísliť, súd mu prizná len náhradu vyčíslených trov konania vrátane trov právneho zastúpenia. Nie je to však dôvod na nepriznanie žiadnej náhrady trov konania, ak už určité úkony právnej služby boli vyčíslené hneď v podanej žalobe. Pokiaľ si teda žalobca vyčísliť trovy konania vrátane trov právneho zastúpenia už v žalobe, má sa za to, že si ich vyčísliť do uplynutia zákonom stanovenej lehoty troch pracovných dní od vyhlásenia rozsudku. Súd prvého

stupňa preto nemusel žalobcu vyzvať na vyčíslenie trov do troch dní od termínu verejného vyhlásenia rozsudku, pričom takáto povinnosť súdu prvého stupňa nevyplýva ani z ust. § 151 O.s.p.. Je totiž vecou účastníkov konania sledovať si svoje procesné práva a uplatňovať si svoje návrhy včas. Pokiaľ súd prvého stupňa žalobcu listom z 18.07.2014, doručeným žalobcovi dňa 24.07.2014 (doručenka na č. I. 39) vyzval na vyčíslenie trov do troch dní od termínu verejného vyhlásenia rozsudku (31.07.2014) a žalobca na túto výzvu nereagoval, súd prvého stupňa napriek tomu nebol oprávnený nepriznať žalobcovi náhradu trov právneho zastúpenia z dôvodu ich nevyčíslenia v zákonnej lehote, keďže ako vyplýva z vyššie uvedeného, žalobca si tieto trovy vyčísľil už priamo v žalobe.

Z týchto dôvodov odvolací súd zrušil podľa § 221 ods. 1 písm. h/ O.s.p. rozsudok súdu prvého stupňa v spojení s dopĺňacím rozsudkom v napadnutom výroku, ktorým súd prvého stupňa žalobcovi nepriznal náhradu trov právneho zastúpenia a podľa ods. 2 tohto ustanovenia mu vec v tomto rozsahu vrátil na ďalšie konanie. V ďalšom konaní bude úlohou súdu prvého stupňa rozhodnúť o náhrade trov právneho zastúpenia žalobcu na základe ich vyčíslenia v návrhu na vydanie platobného rozkazu z 08.07.2010. Odvolací súd dodáva, že nemohol rozhodnúť o výške náhrady trov právneho zastúpenia žalobcu sám, pretože by tým účastníkom odňal možnosť preskúmania takéhoto rozhodnutia v rámci konania o riadnom opravnom prostriedku.

Výroky napadnutého rozsudku, ktorými súd prvého stupňa vyhovel žalobe a žalovanému uložil povinnosť nahradiť žalobcovi trovy konania pozostávajúce z poplatku za žalobu vo výške 16,50 eur, neboli napadnuté odvolaním a nadobudli právoplatnosť.

V novom rozhodnutí súd prvého stupňa rozhodne aj o trovách odvolacieho konania (§ 224 ods. 3 O.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.